

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยสามสิบเอ็ด

เปิดมานี่พันทอแห่งคำพยากรณ์: เชื่อมโยงจุดต่าง ๆ
จากพระธรรมวิวรณ์สู่ความเป็นจริงในปัจจุบัน

Jeff Pippenger
2024-03-12

ในบทความก่อนหน้านี้

เราได้ชี้ให้เห็นว่าพวกมิลเลอไรต์ตระหนักว่าพวกเขากำลังทำให้คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน พระธรรมฮาบากุกบทที่สอง และเอเสเคียลบทที่สิบสอง ข้อที่ยีสิบเอ็ดถึงยีสิบแปด สำเร็จเป็นจริง ข้อพระคัมภีร์ในพระธรรมเอเสเคียลระบุว่า เมื่อข้อความพยากรณ์ทั้งสามตอนนี้สำเร็จอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในยุคสุดท้าย "ผลของทุกนิมิต" ก็จะสำเร็จด้วย ซีสเตอร์ไวท์ก็กล่าวถึงปรากฏการณ์นี้เช่นกัน

"ในพระธรรมวิวรณ์ หนังสือทุกเล่มของพระคัมภีร์มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง ณ ที่นี้ นี่เป็นส่วนเติมเต็มของพระธรรมดาเนียล เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการสำแดง หนังสือที่ถูกผนึกไว้ นั้นมิใช่พระธรรมวิวรณ์ แต่เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับวาระสุดท้าย ทูตสวรรค์ได้บัญชาว่า 'แต่ท่าน ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และผนึกหนังสือนี้ไว้ จนถึงวาระสุดท้าย' ดาเนียล 12:4" กิจการของอัครทูต, 585

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นถูกทำให้เกิดเข้าขึ้นอีกอย่างตรงตามตัวอักษรในเวลาแห่งการประทับตราของหญิงแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และสิ้นสุดลงเมื่อประตูถูกปิดต่อหน้าหญิงพรหมจารีโง่เขลา ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านี้ ในช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์นั้น ผลของทุกนิมิตซึ่งแสดงไว้ใน "หนังสือทุกเล่มของพระคัมภีร์บรรจบและสิ้นสุดลง" ได้ปรากฏขึ้น.

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้กำลังก่อรากฐานแห่งความเข้าใจไว้ เพื่อจะนำเสนอแนวประวัติศาสตร์ภายนอกที่ถูกแทนไว้ในข้อที่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ทางการเมืองของเขาสาธารณรัฐของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ประวัติศาสตร์นั้นดำเนินขนานไปกับประวัติศาสตร์ทางศาสนาของเขาโปรเตสแตนต์แท้ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน เราได้ระบุแนวคำพยากรณ์จำนวนหนึ่งซึ่งกล่าวถึงเขาสาธารณรัฐของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน และกำลังจัดวางแนวเหล่านั้นลงบนประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งเริ่มต้นขึ้น ณ เวลาอวสานในปี 1989

ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลกซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 1776 และสิ้นสุดลงในวาระปลายในปี 1798 เป็นเส้นเวลาที่เรากำลังใช้ในการพยายามรวบรวมเส้นเวลาทั้งปวงซึ่งบัดนี้กำลังส่งผลของตนอยู่ให้เข้ามารวมกัน ช่วงเวลาระหว่างปี 1776 ถึง 1798 มีลักษณะประทับแห่งอัลฟาและโอเมกา เพราะมันเริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยการกระทำทางนิติบัญญัติ ซึ่งก็คือการกล่าวของชนชาติหนึ่ง

"การกล่าวของประเทศชาตินั้นคือการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของประเทศนั้น" สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 443.

ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินคือการที่มันพูด รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาเป็นเอกสารที่มาจากพระเจ้า ซึ่งเปิดประตูสู่เสรีภาพทางศาสนาและทางการเมือง

และด้วยการนั้นเองได้กลืน “กระแสน้ำ”

แห่งการข่มเหงที่กษัตริย์ทั้งหลายแห่งยุโรปและคริสตจักรคาทอลิกได้กระทำสืบเนื่องกันมาหลายศตวรรษ

และงูนั้นได้พ่นน้ำออกจากปากของมันดังแม่น้ำไหลหลากตามหลังหญิงนั้น

เพื่อจะให้เธอถูกกระแสน้ำนั้นพัดพาไป และแผ่นดินได้ช่วยหญิงนั้นไว้

และแผ่นดินได้อำพรางปากของมันกลืนน้ำหลากซึ่งพญานาคได้พ่นออกจากปากของมัน วิวรณ์ 12:15, 16

เมื่อสิ้นสุดการครอบครองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
มันจะกล่าวอีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนั้นมันจะกล่าวอย่างพญานาค โดยการบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์

และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก; และมันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ

แต่พูดอย่างพญานาค วิวรณ์ 13:11

สัตว์ร้ายจากแผ่นดินเริ่มต้นขึ้นในฐานะอาณาจักรที่หกในปี ค.ศ. 1798

เมื่อสันตะปาปาถูกปล้นชิงกำลังอำนาจของตนไป

“และเมื่อสันตะสำนักซึ่งถูกพรากกำลังอำนาจของตนไป ถูกบังคับให้ยุติการข่มเหง

ยอห์นก็ได้เห็นอำนาจใหม่หนึ่งผงาดขึ้นมา เพื่อสะท้อนเสียงของพญานาค

และดำเนินงานอันโหดร้ายและหมิ่นประมาทพระเจ้าเช่นเดียวกันต่อไป อำนาจนี้

ซึ่งเป็นอำนาจสุดท้ายที่จะทำสงครามกับคริสตจักรและธรรมบัญญัติของพระเจ้า

ได้รับการเป็นสัญลักษณ์โดยสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะ” Signs of the Times, November 1, 1899.

ในปี 1798 เมื่อสันตะสำนักได้รับบาดเจ็บถึงตาย สหรัฐอเมริกาได้เปล่งเสียงออกมา

และตั้งที่เป็นเช่นนั้นเสมอในเรื่องของอัลฟาและโอเมกา

การเปล่งเสียงในปฐมกาลเป็นภาพลวงหน้าของการเปล่งเสียงในวาระสุดท้าย

พระราชบัญญัติคนต่างด้าวและการยุบปลุกปั่น (Alien and Sedition Acts) ได้ถูกตราเป็นกฎหมายในปี

1798 เป็นภาพลวงหน้าของกฎหมายต่าง ๆ

ที่จะถูกบังคับใช้ในวาระสุดท้ายซึ่งมุ่งจัดการกับการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และสื่อมวลชน

ช่วงเวลาที่เรากำลังพิจารณานี้ ตั้งแต่ปี 1776 ถึง 1798 มีตราประทับแห่งอัลฟาและโอเมกา

เพราะมันชี้ให้เห็นถึงการ “กล่าว” ของคำประกาศอิสรภาพในตอนต้น ซึ่งเป็นแบบอย่างลวงหน้าของกฎหมาย

Alien and Sedition Acts ปี 1798 ในช่วงกลางของระยะเวลานั้น ท่านจะพบรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา

ช่วงเวลานี้ให้ภาพแทนเชิงพยากรณ์ของรัชสมัยแห่งสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน เพราะมันเริ่มกล่าวอย่างลูกแกะ

แต่ช่วงเวลานั้นสิ้นสุดลงด้วยการออกกฎหมายซึ่งเป็นภาพแทนของมังกร แต่ตั้งที่มักเป็นอยู่เสมอ

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของสิ่งหนึ่งสิ่งใดสอดคล้องกับสิ่งตรงกันข้าม

หมุดหมายแรกของช่วงเวลานี้ถูกแสดงซ้ำในหมุดหมายสุดท้าย

และหมุดหมายกลางคือรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับการให้สัตยาบันโดย THIRTEEN รัฐ

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ความจริง” ถูกประกอบขึ้นจากอักษรตัวแรก ตามด้วยอักษรตัวที่สิบสาม

แล้วตามด้วยอักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู

ช่วงเวลาที่เรากำลังพิจารณานี้อยู่ที่มีตราประทับแห่งพระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย ผู้ทรงเป็นความจริง

ช่วงเวลานี้เป็นเวลาที่นำไปสู่การเริ่มต้นแห่งการครอบครองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในฐานะอาณาจักรที่หก

แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ และฉะนั้นจึงเป็นเวลาที่นำไปสู่จุดสิ้นสุดแห่งการครอบครองของสัตว์ร้ายจาก

แผ่นดินในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ด้วย

ช่วงเวลานั้นเริ่มต้นขึ้นในวาระแห่งอวสานในปี 1989 ค.ศ. 1776 ถึง 1798 จะต้องถูกวางทับลงบนปี 1989

ไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า เมื่อสัตว์ร้ายจากแผ่นดินพุดเหมือนพญานาค
ดังที่ถูกแสดงไว้โดย Alien and Sediton Acts.

สมควรที่จะนำความจริงเชิงพยากรณ์อีกประการหนึ่งมาไว้ในการศึกษาของเรา
ความจริงนั้นคือองค์ประกอบหนึ่งของ “วาระแห่งอวสาน” ในฐานะสัญลักษณ์ที่มักถูกมองข้าม
แอดเวนติสม์แบบเลาตีเซียอาจทราบดีว่า ค.ศ. 1798 คือ “วาระแห่งอวสาน”
แต่โดยทั่วไปความเข้าใจของพวกเขา มักสิ้นสุดเพียงเท่านั้น
เพราะพวกเขาไม่ตระหนักเลยว่าเส้นแห่งการปฏิรูปทุกเส้นขนานกันกับเส้นแห่งการปฏิรูปอื่น ๆ
ทุกเส้นแห่งการปฏิรูปเริ่มต้นด้วย “วาระแห่งอวสาน”

โมเสสเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของพระคริสต์ และโมเสสเองได้กล่าวข้อเท็จจริงนั้นไว้อย่างชัดเจน
และเปโตรก็ได้ยืนยันไว้ในพระธรรมกิจการ.

พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะทรงตั้งผู้พยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นมาเพื่อท่าน จากท่ามกลางท่านเอง
คือจากพี่น้องของท่าน ผู้เป็นเหมือนข้าพเจ้า ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังท่านผู้นั้น เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15

พระเยซูจะต้องเป็น “เหมือน” โมเสส.

และบัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าทราบทั่วว่า ที่ท่านทั้งหลายได้กระทำนั้น ก็เพราะความไม่รู้
ทั้งพวกผู้ครอบครองของท่านก็เช่นเดียวกัน
แต่สิ่งทั้งปวงซึ่งพระเจ้าได้ทรงสำแดงไว้ล่วงหน้าโดยปากของศาสดาพยากรณ์ทั้งปวงของพระองค์ว่า
พระคริสต์จะต้องทนทุกข์นั้น พระองค์ก็ได้ทรงให้สำเร็จแล้ว เหตุฉะนั้น
ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่และหันกลับมา เพื่อบาปของท่านจะได้ถูกลบล้างไป
เมื่อเวลาซึ่งความชื่นบานจะมาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะได้ทรงส่งพระเยซูคริสต์
ผู้ซึ่งได้ทรงประกาศแก่ท่านทั้งหลายไว้ก่อนแล้วนั้นมา
สวรรค์จะต้องรับพระองค์ไว้จนกว่าจะถึงเวลาฟื้นฟูสิ่งสารพัด
ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากของบรรดาศาสดาพยากรณ์บริสุทธิของพระองค์ ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก
เพราะโมเสสได้กล่าวแก่บรรพบุรุษทั้งหลายอย่างแท้จริงว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านจะทรงตั้งศาสดา
พยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นมาจากท่ามกลางพี่น้องของท่าน ให้แก่ท่าน เหมือนอย่างข้าพเจ้า
ท่านทั้งหลายจงฟังผู้นั้นในสารพัดสิ่งซึ่งท่านจะกล่าวแก่ท่าน และจะเป็นดังนี้
คือทุกชีวิตที่ไม่ยอมฟังศาสดาพยากรณ์ผู้นั้น ก็จะต้องถูกกำจัดออกจากท่ามกลางประชาชน’
และบรรดาศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายด้วย ตั้งแต่ขามูเอลและผู้สืบต่อมาภายหลัง ทุกคนที่ได้กล่าว
ก็ได้พยากรณ์ถึงวันเหล่านี้เช่นเดียวกัน กิจการ 3:17-24

เวลาแห่งอวสานในประวัติศาสตร์ของโมเสสคือการกำเนิดของเขา
และสิ่งนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการกำเนิดของพระคริสต์ ในการประสูติของทั้งพระคริสต์และโมเสส
ได้มีความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งจะทดสอบชนรุ่นนั้น ความรู้เกี่ยวกับการกำเนิดของทั้งสองได้นำให้ทั้งอำนาจมังกรแห่งอียิปต์และแห่งโรมพยายามจะสังหารผู้ที่ทรงสัญญาไว้ในคำพยากรณ์ บรรดาผู้เลี้ยงแกะบนเนินเขาและพวกนักปราชญ์จากทิศตะวันออกเป็นตัวแทนของผู้ที่เข้าใจการเพิ่มขึ้นของความรู้ในเวลาแห่งอวสาน

สิ่งที่มีถูกมองข้ามกันโดยทั่วไปก็คือ ในวาระปลายมีหมุดหมายอยู่สองประการ
มิใช่เพียงโมเสสเท่านั้นที่ถือกำเนิด แต่ก่อนหน้านั้นสามปี อาโรนน้องชายของท่านได้ถือกำเนิดแล้ว
หกเดือนก่อนที่พระคริสต์จะทรงบังเกิด ยอห์นผู้เป็นญาติของพระองค์ได้ถือกำเนิดแล้ว ค.ศ. 1798
เป็นปีที่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไปมากที่สุดว่าเป็น “วาระปลาย” และในปี 1798 สัตว์ร้ายนั้น
(กลไกทางการเมือง) ซึ่งหญิงแพศยาชื่อยูตลอดยุคมิดได้ถูกสังหาร และอีกหนึ่งปีต่อมา “หญิง”
ผู้ซึ่งได้ชีสัตว์ร้ายนั้นก็ตายด้วยเช่นกัน

ในปี 1989 มีประธานาธิบดีสองคน เรแกนปกครองอยู่จนถึงพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งในปี 1989 แล้วบุชผู้พ่อจึงเริ่มครองอำนาจของตน การสิ้นสุดของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลยในบาบิโลน และเมื่อแม่ทัพไซรัส หลานของดาร์อิอัส ประหารเบลซัสซาร์ในคืนงานเลี้ยงนั้น ดาร์อิอัสทรงเป็นกษัตริย์ที่แท้จริง ดาร์อิอัสและไซรัสเป็นภาพแทนของหมุดหมายทั้งสองแห่งช่วงเวลาสิ้นสุดนั้น

ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างโมเสสกับอาโรน ยอห์นกับพระเยซู ดาร์อิอัสกับไซรัส สันตะสำนักกับพระสันตะปาปา และเรแกนกับบุช ล้วนเป็นแหล่งแห่งแสงสว่างเชิงพยากรณ์เมื่อได้รับการศึกษาด้วยวิธีวิทยาที่ถูกต้อง สิ่งที่เราจะชี้ให้เห็น ณ ที่นี้คือ ยอห์น ผู้เป็นญาติของพระเยซู คือเสียงในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบล่วงหน้าไว้แล้วโดยอาโรน พี่ชายของโมเสส ผู้เดินทางเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อพบโมเสส เพื่อจะเป็นเสียงให้แก่เขา

ในช่วงเวลาสามสิบปีก่อนการเจิมของพระคริสต์ และในช่วงสามสิบปีก่อนหน้าปฏิบัตินี้ของพระคริสต์ มีหมายสำคัญประการหนึ่งที่ระบุถึง "เสียง" สำหรับพระคริสต์นั้น คือเสียงของยอห์นผู้ร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในปี 533 จัสติเนียนได้ทรงประกาศกฤษฎีกาฉบับหนึ่งซึ่งระบุปฏิบัตินี้ของพระคริสต์ว่าเป็นผู้แก้ไขพวคนอกกรีตและเป็นประมุขของคริสตจักร กฤษฎีกาของจัสติเนียนเป็น "เสียง" ที่เตรียมไว้สำหรับ "กฤษฎีกา" ว่าด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ ณ สภาแห่งออร์เลอ็องในปี 538

กองทัพของนายพลไซรัสเป็นเสียงที่บ่งชี้ว่าการพิชิตบาบิโลนของดาร์อิอัสใกล้จะมาถึงแล้ว

"การมาถึงของกองทัพของไซรัสที่หน้ากำแพงเมืองบาบิโลน เป็นหมายสำคัญแก่พวกยิวว่าการช่วยกู้พวกเขาให้พ้นจากการเป็นเชลยกำลังใกล้เข้ามาแล้ว กว่าศตวรรษหนึ่งก่อนการประสูติของไซรัส พระวิญญาณแห่งการดลใจได้ทรงเอ่ยถึงเขาโดยชื่อ และได้ทรงให้มีการบันทึกไว้ถึงพระราชกิจที่แท้จริงซึ่งเขาจะกระทำในการเข้ายึดนครบาบิโลนโดยไม่ทันรู้ตัว และในการเตรียมทางเพื่อการปลดปล่อยบรรดาลูกหลานแห่งการเป็นเชลย โดยทางอิสยาห์ พระวจนะได้ตรัสไว้ว่า:"

"พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ คือแก่ไซรัส ผู้ซึ่งเราได้จับมือขวาของเขาไว้ เพื่อจะปราบประชาชาติทั้งหลายไว้ต่อหน้าเขา; ... เพื่อจะเปิดประตูทั้งสองบานไว้ต่อหน้าเขา และประตูทั้งหลายนั้นจะไม่ปิด; เราจะไปข้างหน้าแล้ว และกระทำให้ที่คิดเคี้ยวทั้งหลายตรงราบ: เราจะหุบทำลายประตูของสัมฤทธิ์ให้เป็นชิ้น ๆ และตัดดาลเหล็กให้ขาดออก: และเราจะให้ทรัพย์สมบัติแห่งความมิดแก่เจ้า และทรัพย์อันซ่อนเร้นแห่งที่ลับทั้งหลาย เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ ผู้เรียกเจ้าตามนามของเจ้า คือพระเจ้าแห่งอิสราเอล' อิสยาห์ 45:1-3" Prophets and Kings, 551.

เมื่อเป็นที่ยอมรับว่า สิ่งซึ่งสถาปนา "วาระแห่งอวสาน" เชิงพยากรณ์นั้นคือพยานสองคนหรือหมุดหมายสองประการ ก็ย่อมเป็นที่ยอมรับได้ด้วยว่า หมุดหมายหนึ่งในสองนั้นเป็นภาพแทนของการระงับ การประกาศ หรือการเตือนถึงประวัติศาสตร์ที่กำลังใกล้เข้ามา อาโรน ยอห์น ไซรัส และจัสติเนียน เป็นตัวแทนของหมุดหมายที่มาก่อนวาระแห่งอวสาน วาระแห่งอวสานในปี 1798 คือจุดสิ้นสุดของเวลาที่แสดงไว้ตั้งแต่ปี 1776 จนถึงปี 1798 หมุดหมายที่อยู่กลางประวัติศาสตร์นั้นคือเสียงร้องในถิ่นทุรกันดารเพื่อประกาศถึงประวัติศาสตร์ที่กำลังมาถึง ประวัติศาสตร์นั้นเริ่มต้นด้วยสิ่งตีพิมพ์ฉบับหนึ่งซึ่งปฏิเสธการปกครองแบบเผด็จการของทั้งกษัตริย์หรือสันตะปาปา และสิ้นสุดลงด้วยสิ่งตีพิมพ์ฉบับหนึ่งซึ่งเป็นภาพแทนของลักษณะนิสัยของผู้เผด็จการ

สิ่งตีพิมพ์ในช่วงกลางนั้นเป็นภาพแทนของ "คำเตือน" เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่กำลังจะมาถึง และคำเตือนนั้นก็คือว่า รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกาจะถูกล้มล้างเมื่อประวัติศาสตร์นั้นสิ้นสุดลง

แนวประวัติศาสตร์นั้นเริ่มถูกทำซ้ำอีกครั้งในปี 1989 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อคำเตือนจากถิ่นทุรกันดารเมื่อสองร้อยปีก่อนในปี 1789 ถูกปฏิเสธ ปี 1989 คือวาระสิ้นสุดในตอนท้ายของข้อที่สี่สิบ และสอดคล้องกับวาระสิ้นสุดในปี 1798 ปี 1989 สอดคล้องกับปี 1776 และกฎหมายวันอาทิตย์เป็นตัวแทนของปี 1798

ในท่ามกลางประวัติศาสตร์ที่ผลของนิมิตทุกประการสำเร็จลุล่วง ประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 และดำเนินต่อไปจนถึงคำเตือนของปี 1789 ก็สำเร็จลุล่วง และรัฐธรรมนูญถูกโค่นล้ม จะต้องมีหมุดหมายอยู่ตรงกลาง เพราะพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง หมุดหมายนั้นจะเป็นตัวแทนของคำเตือนสำหรับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่เริ่มต้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

ปี 1989 เป็นจุดหมายถึงวาระอวสานในข้อที่สี่สิบ ซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ในข้อที่สี่สิบเอ็ด ข่าวสารแห่งคำเตือนที่มาถึงภายหลังวาระอวสาน แต่ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ คือวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ข่าวสารนั้นเตือนว่า เมื่อถึงบทสรุปของช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์นั้น วิสัยประการที่สามซึ่งมาถึงในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และถูกยับยั้งไว้โดยพลัน จะจุใจอีกครั้งอย่างไม่คาดคิด และเมืองหลายพันเมืองจะถูกทำลาย เมื่อความพินาสนั้นมาถึง ชาตนาจะเริ่มต้นกิจการอันนำอัศจรรย์ของมัน และกิจการนั้นเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

"โอ หากประชากรของพระเจ้ามีความสำนึกถึงความพินาสนที่กำลังจะมาถึงของนครนับพัน ซึ่งบัดนี้แทบจะถูกมอบให้แก่การนัศการรูปเคารพแล้ว!
แต่หลายคนในบรรดาผู้ที่ควรประกาศความจริงกลับกำลังกล่าว โหษและพิพากษาลงโทษพี่น้องของตน เมื่อฤทธิ์อำนาจแห่งการทรงเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพระเจ้ามาสู่จิตใจทั้งหลาย จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด มนุษย์จะไม่มีใจโน้มเอียงที่จะวิพากษ์วิจารณ์และรื้อทำลายอีกต่อไป เขาทั้งหลายจะไม่ยืนอยู่ในตำแหน่งที่ขัดขวางแสงสว่างไม่ให้ส่องไปยังโลก
การวิพากษ์วิจารณ์และการกล่าวโทษของเขาจะยุติลง กำลังอำนาจของศัตรูกำลังระดมพลเพื่อการสงคราม ความขัดแย้งอันหนักหน่วงอยู่เบื้องหน้าเรา จงรวมกันให้แน่นแฟ้น พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า จงรวมกันให้แน่นแฟ้น จงผูกพันไว้กับพระคริสต์ 'อย่ากล่าวหา การสมคบกัน... และอย่ากล่าวสิ่งที่เขาทั้งหลายกล่าว หรือครั้นคร้ามเลย จงยกพระยาห์เวห์จอมโยธาไว้เป็นองค์บริสุทธิ และให้พระองค์ทรงเป็นความยำเกรงของท่าน และให้พระองค์ทรงเป็นความครั้นคร้ามของท่าน และพระองค์จะทรงเป็นสถานบริสุทธิ์
แต่จะทรงเป็นหินสะดุดและศิลาที่ทำให้ล้มลงแก่ทั้งสองวงศาวานของอิสราเอล เป็นบ่วงและเป็นกับดักแก่ชาวเยรูซาเล็ม และในหมู่พวกเขาจะมีหลายคนสะดุดและล้มลง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป"

"โลกเป็นโรงละคร บรรดานักแสดงซึ่งเป็นผู้อาศัยอยู่ในโลกนี้ กำลังเตรียมพร้อมเพื่อแสดงบทบาทของตน ในละครยิ่งใหญ่เรื่องสุดท้าย พระเจ้าถูกมองข้ามไป ในหมู่มวลมนุษย์ชาติทั้งหลายไม่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เว้นแต่เมื่อมนุษย์รวมตัวกันเป็นพันธมิตรเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอันเห็นแก่ตัวของตน
พระเจ้าทรงทอดพระเนตรอยู่
พระประสงค์ของพระองค์เกี่ยวกับผู้ที่เป่าไฟเข้าขบถของพระองค์จะสำเร็จครบถ้วน
โลกนี้มีได้ถูกมอบไว้ในมือของมนุษย์ แม้ว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้องค์ประกอบแห่งความสับสนและความไร้ระเบียบมีอำนาจอยู่ชั่วระยะหนึ่งก็ตาม อำนาจหนึ่งจากเบื้องล่างกำลังทำงานเพื่อก่อให้เกิดฉากยิ่งใหญ่เรื่องสุดท้ายในละครนั้น—ชาตนาปรากฏเป็นพระคริสต์ และกระทำการด้วยการล่อลวงแห่งความอธรรมทุ

กบฏการท่ามกลางผู้ที่กำลังผูกมัดตนเข้าด้วยกันในสมาคมลับ
ผู้ที่ยอมจำนนต่อความคลั่งไคล้ในการรวมตัวเป็นพันธมิตรกำลังทำตามแผนการของศัตรู
เหตุยอมนำมาซึ่งผล”

“การละเมิดแทบจะถึงขีดจำกัดอยู่แล้ว ความสับสนอลหม่านปกคลุมทั่วโลก
และความสยดสยองครั้งใหญ่กำลังจะมาถึงมนุษย์ในไม่ช้า วาระอวสานใกล้เข้ามามากแล้ว เราผู้รู้จักความจ
ริงควรเตรียมตัวสำหรับสิ่งที่กำลังจะประดังมาสู่โลกในไม่ช้าอย่างเหนือความคาดหมายอันท่วมท้น”
Review and Herald, September 10, 1903.

คำเตือนซึ่งได้ถูกแสดงเป็นแบบอย่างไว้โดยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญในปี 1789 นั้น
คือคำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งย้อนกลับไปยังคาเดซครั้งที่สอง
เมื่อการประทุพพ่นของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเริ่มต้นขึ้น คำเตือนนั้นคือคำเตือนแห่งเสียงแรกในวิวรรณ์
บทที่สิบแปด และในเวลานั้นไม่เพียงแต่อาคารใหญ่โตของนครนิวยอร์กได้พังทลายลงเท่านั้น
แต่แก่นแท้แท้จริงของรัฐธรรมนูญก็ได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปด้วย
รัฐธรรมนูญนั้นได้ถูกเขียนขึ้นและตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายอังกฤษ
ซึ่งปรัชญาพื้นฐานของกฎหมายดังกล่าวสามารถนิยามได้โดยสรุปว่า “บุคคลย่อมเป็นผู้บริสุทธิ์
จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีความผิด” รัฐธรรมนูญได้ถูกเขียนขึ้นเพื่อปฏิเสธสิ่งที่เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นกฎหมายโรมัน
ซึ่งปรัชญาพื้นฐานของกฎหมายนั้นสามารถนิยามได้โดยสรุปว่า “บุคคลย่อมมีความผิด
จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นผู้บริสุทธิ์”

คำเตือนจากถิ่นทุรกันดารในปี 1789 ซึ่งรัฐธรรมนูญเป็นภาพแทน เป็นภาพแทนของคำเตือนเมื่อวันที่ 11
กันยายน 2001
และไม่เพียงแต่อาคารที่ลุกไหม้จะประทุพพ่นประวัติศาสตร์นั้นไว้ด้วยความสำเร็จตามตัวอักษรเท่านั้น แต่การผ่าน
(การกล่าวถึง) กฎหมาย Patriot Act ก็เป็นภาพแทนของคำเตือนนั้นด้วย

พระราชบัญญัติแพทริออต (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools
Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001)

ได้ถูกเสนอเข้าสู่สภาองเกรสแห่งสหรัฐอเมริกาไม่นานหลังจากการโจมตีของผู้ก่อการร้ายเมื่อวันที่ 11
กันยายน ค.ศ. 2001 ร่างกฎหมายดังกล่าวได้ถูกเสนอในสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม ค.ศ. 2001
และในวุฒิสภาเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 2001 จากนั้นประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช
ได้ลงนามให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 2001 พระราชบัญญัติแพทริออตมีจุดมุ่งหมา
ยเพื่อเสริมเพิ่มขีดความสามารถของรัฐบาลในการสืบสวนและป้องกันการก่อการร้าย
และเพื่อขยายอำนาจด้านการสอดส่องเฝ้าระวังและการบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งยังปฏิเสธหลักการพื้นฐานและส
คัญแห่งกฎหมายอังกฤษที่วินิจฉัยว่าบุคคลย่อมเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีความผิด ทุกวันนี้
กฎหมายฉบับนี้ยังคงถูกใช้โดยชนชั้นนำภายในรัฐบาลเพื่อหลีกเลี่ยงกระบวนการอันชอบด้วยกฎหมาย
สิทธิความเป็นส่วนตัว และการพิจารณาคดีอย่างเป็นทางการ

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไปของเรา

“สภาพของเราในเวลาอันน่าสะพรึงกลัวและเคร่งขรึมนี้เป็นเช่นไร? อนิจจา
ความเยอหยิ่งใดกำลังครอบงำอยู่ในคริสตจักร ความหน้าซื่อใจคดใด ความหลอกลวงใด
ความรักในการแต่งกาย ความเหลวไหลและความบังเหิงใด ความปรารถนาใดที่จะได้เป็นใหญ่!
บาปทั้งปวงเหล่านี้ได้ทำให้จิตใจมัวหมอง จนสิ่งทั้งหลายอันเป็นนิรันดร์มิได้ถูกรับรู้
เราจะไม่ค้นพระคัมภีร์หรือ เพื่อเราจะได้ว่าเราอยู่ ณ จุดใดในประวัติศาสตร์ของโลกนี้?
เราจะไม่ทำตนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกิจที่กำลังกระทำเพื่อเราในเวลานี้

และเกี่ยวกับฐานะที่เราในฐานะคนบาปควรดำรงอยู่
ขณะที่พระราชกิจแห่งการลบมลทินบาปนี้กำลังก้าวหน้าไปหรือ?
หากเรายังใส่ใจต่อความรอดแห่งจิตวิญญาณของเราอยู่บ้าง เราจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างเด็ดเดี่ยว
เราจะต้องแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการกลับใจที่แท้จริง;
เราจะต้องสารภาพบาปของเราด้วยความซื่อสัตย์อย่างลึกซึ้งในจิตวิญญาณ
เพื่อบาปเหล่านั้นจะได้ถูกลบออก”

“เราต้องไม่คงอยู่บนแผ่นดินที่ถูกมนต์สะกดนั้นอีกต่อไป
เรากำลังเข้าใกล้จุดสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของเราอย่างรวดเร็ว ให้ทุกดวงจิตใต้ถ้ำมาว่า
ข้าพเจ้ายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าอย่างไร?
เราไม่รู้ว่าอีกไม่นานเพียงใดชื่อของเราอาจถูกเอ่ยขึ้นโดยพระโอษฐ์ของพระคริสต์
และคดีของเราอาจถูกตัดสินลงโทษในที่สุด โอ การตัดสินเหล่านี้จะเป็นเช่นไรหนอ?
เราจะถูกนับรวมกับคนชอบธรรมหรือ หรือเราจะถูกนับอยู่ในพวกคนชั่วร้าย?”

“จงให้คริสต์จักรลุกขึ้น และกลับใจจากการถอยหลังของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า จงให้ผู้ยามตื่นขึ้น
และเปาเตอร์ให้มีเสียงอันชัดเจนนี เป็นคำเตือนที่แน่นอนซึ่งเราจะต้องประกาศ
พระเจ้าทรงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ‘จงร้องสุดเสียง อย่ายังไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าให้ดังเสียงแตร
และประกาศแก่ชนชาติของเราถึงการสว่างละเมิดของเขาทั้งหลาย
และแก่เชื้อสายของยาโคบถึงบาปของเขาทั้งหลาย’ จะต้องทำให้ประชาชนสนใจให้ได้
มิฉะนั้นความพยายามทั้งสิ้นย่อมไร้ประโยชน์
ถึงแม้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งจากสวรรค์จะลงมาและพูดกับเขาทั้งหลาย
ถ้อยคำของทูตนั้นก็จะไม่ก่อประโยชน์ยิ่งไปกว่าประหนึ่งว่าเขากำลังพูดอยู่กับหูอันเย็นชาของความตาย
คริสต์จักรจะต้องปลุกตนเองให้ลุกขึ้นกระทำการ
พระวิญญาณของพระเจ้าไม่มีวันเสด็จมาได้จนกว่านางจะเตรียมทางไว้ ควรมีการตรวจค้นจิตใจอย่างจริงจัง
ควรมีการอธิษฐานร่วมกันอย่างแน่วแน่และไม่ย่อท้อ และโดยความเชื่อให้ยึดถือพระสัญญาของพระเจ้า
ควรมิใช่การนุ่งหมกกายด้วยผ้ากระสอบดังเช่นในสมัยโบราณ แต่เป็นการถ่อมวิญญาณลงอย่างลึกซึ้ง
เราไม่มีเหตุผลแม้แต่เล็กน้อยสำหรับการชื่นชมตนเองและการยกตนขึ้น
เราควรถ่อมตนลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า
พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์เพื่อทรงปลอบประโลมและทรงอวยพระพรแก่บรรดาผู้แสวงหาอย่างแท้จริง”

“งานนั้นอยู่ต่อหน้าเราแล้ว; เราจะเข้าร่วมในงานนั้นหรือไม่? เราต้องทำงานอย่างรวดเร็ว
เราต้องก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคงเสมอ เราต้องเตรียมพร้อมสำหรับวันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
เราไม่มีเวลาจะสูญเสียไป ไม่มีเวลาจะหมกมุ่นอยู่กับจุดประสงค์อันเห็นแก่ตัว โลกจะต้องได้รับการเตือน
เรากำลังทำอะไรอยู่ในฐานะปัจเจกบุคคลเพื่อนำความสว่างไปไว้ต่อหน้าผู้อื่น?
พระเจ้าได้ทรงมอบงานของตนไว้แก่ทุกคน; ทุกคนมีส่วนที่ต้องปฏิบัติ และเราจะละเลยงานนี้ไม่ได้
เว้นแต่จะต้องเผชิญกับอันตรายต่อจิตวิญญาณของเราเอง”

“โอ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ท่านจะทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์โหมนัส
และเป็นเหตุให้พระองค์จากไปหรือ? ท่านจะปิดกั้นพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระพร
เพราะท่านยังไม่พร้อมสำหรับการสถิตอยู่ของพระองค์หรือ?
ท่านจะปล่อยให้จิตวิญญาณทั้งหลายพินาศไปโดยปราศจากความรู้แห่งความจริง
เพราะท่านรักความสะดวกสบายของตนเกินกว่าจะยอมแบกภาระที่พระเยซูทรงแบกเพื่อท่านหรือ?
ให้เรารัตนขึ้นจากการหลับเกิด ‘ท่านทั้งหลายจงสำรวมใจ จงเฝ้าระวัง ด้วยว่าปฏิบัติกิจของท่านคือมาร
ดุจดั่งสิ่งหาค่าราม เทียวไปมาแสวงหาคนที่มันจะกัดกินได้” Review and Herald, March 22, 1887.